

tages på Det Europæiske Råds møde i december ved enstemmighed? Hele den forhandlingsproces, der er nu frem til december måned, er jo fin nok, og det er godt, men det betyder vel, at der i sidste ende måske sidder en polsk enten præsident eller statsminister og afgør, hvordan den her pakke, som EU så vedtager, skal se ud, og er der ikke en stor risiko for, at det bliver den laveste fællesnævner, der definerer den her pakke? Hvordan ser ministeren på det – synes jeg – kæmpe tilbageskridt, at man ikke overlader det til et kvalificeret flertal i Miljøministerrådet og den proces, der var med Europa-Parlamentet, men at det nu er overladt til stats- og regeringscheferne? Det er jo i virkeligheden også meget antidemokratisk.

Kl. 13:28

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:28

Klima- og energiministeren (Connie Hedegaard):

Lige til det første: Jo, det er da et dårligt signal, men det er også både et ærgerligt og et urimeligt signal, for det er simpelt hen et forkert signal. Det forholder sig sådan, at Miljøagenturet ikke har taget højde for de effekter – de har simpelt hen set bort fra dem – af den danske allokeringssplan, som skyldes kvotestramningen for de kvoteomfattede virksomheder. Det lyder meget teknisk, men det er jo altså en ret central del af hele den allokeringssplan, som vi ord til andet har fået godkendt af EU. Det har vi så gjort Miljøagenturet opmærksom på, og derfor er der også sådan en fodnote, de har fået skrevet ind. Vi har så sagt til dem: Det er da ærlig talt ikke rimeligt; I ved godt, at I har glemt at tage det der med. Og så har tilsagnet fra Miljøagenturet været, at næste år regner man med at ændre bedømmelsesmetoden i de kommende fremskridtsrapporter. For det er simpelt hen en urimelig fremstilling af, hvad der foregår i Danmark. Danmark når sit mål, og Danmark har Europa-Kommissionens ord for, at vores allokeringssplan bringer os præcis derhen, hvor vi skal være. Det ord fik vi sidste år i august, og i øvrigt er der kommet en energiaftale til siden, som endda også har nogle nye tiltag i sig. Så jo, men det er altså et urimeligt og et forkert signal.

Med hensyn til EU's funktionsmåde tror jeg nu ikke man kan sige, at Parlamentet er hægtet af. Tværtimod går det franske formandskab jo

allerede nu, altså i de kommende uger, i en meget tæt dialog med Europa-Parlamentet, så der er bestemt ikke noget udemokratisk i det. Jeg er enig i, at det da var ærgerligt, at man til sidst skal sige: Nå ja, men nu har alle i princippet en vetoret. Og sådan kan jeg også se at nogle af dem, der er mest modstandere af det her, har udlagt det i deres hjemlige presse. Jeg vil sige til hr. Jeppe Kofod: Hånden på hjertet, så var det jo nok sådan alligevel, at hvis nogen ikke ville gå med, så er EU's funktionsmåde i så væsentlige ting jo, at man til sidst ville prøve at sørge for at finde et kompromis, hvor alle følte sig taget hånd om og alle endte med at gå med. Er det let? Nej, det bliver hamrende svært. Kan det lade sig gøre? Ja, det tror jeg. Det er jo ikke første gang i verdenshistorien, vi har set, at der sådan op imod, at et svært stykke lovgivning skal vedtages, er sådan ret stort tummel i rækkerne.

Kl. 13:30

Formanden:

Hr. Jeppe Kofod.

Kl. 13:30

Jeppe Kofod (S):

Jeg må tilstå, at jeg ser det som et stort tilbageskridt for EU-samarbejdet, at det nu skal vedtages ved enstemmighed blandt stats- og regeringscheferne, frem for at man på sådan et område som miljøområdet, hvor der er kvalificeret flertal, jo netop har lavet de her mekanismer for at sikre, at de mest fodslæbende lande ikke kan sætte den laveste fællesnævner for, hvad der bliver EU's politik. Det bliver jo tilfældet nu på klimaområdet, hvis den her enstemmighed skal bevares på rådsmødet. Derfor ser jeg det faktisk som et tilbageskridt. Det kan godt være, at ministeren ser det anderledes, men for miljøområdet og klimaområdet er det ikke positivt nyt efter min opfattelse.

Hvis man holder sig til de overordnede mål, ved jeg godt, at den danske position er uændret – det fik vi statsministerens ord for i sidste uge – og i den forbindelse vil jeg også godt høre, hvordan det ser ud i forhold til de her målsætninger i 2020 om, at hvis vi får en global aftale, er EU parat til at forpligte sig til 30 pct.s reduktion. Det synes jeg ser meget vanskeligt ud, og hvordan vil Danmark holde fast i den målsætning i de kommende måneder?

Kl. 13:32

Formanden:

Ministeren.